

Sygn. akt II K 604/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Augustowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Krystyna Osewska

Protokolant: Małgorzata Dzikowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15.01.2015r. sprawy

S. B. syna A. i J. z d. M., urodz. (...) w m. D.

oskarżonego o to, że :

w dniu 19 września 2014 roku w miejscowości (...) gm. S. groził P. i M. O. wysadzeniem domu wraz z domownikami, która to groźba wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę, że może zostać spełniona,

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

I. Oskarżonego S. B. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podst. art. 190 §1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

II. Na podst. art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięć) lat, oddając go na ten czas pod dozór kuratora sądowego.

III. Na podst. art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

IV. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. Ś. kwotę 442,80 (czteryście czterdzieści dwa 80/100) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu sądowym.

V. Zwalnia oskarżonego do kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn.. akt II. Ka 110/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2015r

Przewodniczący : SSO Waldemar Malec

Protokolant : st. sekr.sąd. Edyta Ewa Basaj

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Marka Piłasiewicza

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015r.

sprawy S. B.

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Augustowie

z dnia 15.01.2015rr. Sygn. akt II. K. 604/14

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy , uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. Ś. kwotę 516, 60 (pięćset szesnaście sześćdziesiąt) złotych brutto tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze .

Na oryginale właściwe podpisy

Orzeczenie prawomocne z dniem 21.04.2015

i podlega wykonaniu.

Za zgodność z oryginałem świadczę :

Sygn. akt II K 604/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. B. w wieku 73 lata wraz z żoną w wieku 81 lat zamieszkują w m. (...) gm. S. wraz z kuzynem P. O. w wieku 37 lat, jego żoną M. O. w wieku 30 lat i ich dziećmi w wieku 6 lat i 4 lata (dziecko niepełnosprawne, porażenie mózgowe). S. B. jest wujkiem P. O.. Państwo B. przekazali gospodarstwo rolne (...) w zamian za dożywocie.

W związku z zachowaniem S. B. od dn. 16.10.2013r. obie ww. rodziny są objęte procedurą Niebieskiej Karty, czynności prowadzi Zespół (...) w S..

Pod koniec miesiąca sierpnia 2014r. S. B. doprowadził do wybuchu gazu na ganku domu mieszkalnego i aczkolwiek najprawdopodobniej był to nieszczęśliwy wypadek, to zdarzenie wzmogło poczucie zagrożenia, zwłaszcza że następnie S. B. sugerował, że to nie był jednak wypadek.

W dn. 19 września 2014r. w m. (...) S. B. wszczął awanturę domową, w związku z czym P. O. wezwał Policję. Ok. godz. 17.15 S. B. znajdując się w stanie nietrzeźwości (0,40 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), w obecności funkcjonariuszy Policji A. P. i M. W. wezwanych na interwencję, groził P. i M. małżonkom O. wysadzeniem domu wraz z domownikami, która to groźba wzbudziła w zagrożonych uzasadnioną obawę, że może zostać spełniona. W związku z agresywnym zachowaniem S. B. został zatrzymany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- częściowo wyjaśnień oskarżonego S. B. (k. 49, 86-86v, 88),

- zeznań świadków:

- M. O. (k. 3-4v, 35v-36, 86v-87),

- P. O. (k. 38v-40, 87v),

- A. P. (k. 44v, 87v-88),
- M. W. (k. 42v, 88),
- dowodów z dokumentów ujawnionych na rozprawie, a w szczególności:
 - protokół przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie (k. 2-4v),
 - pismo (...) w A. (k. 13),
 - odpis Niebieskiej Karty (k. 16-19),
 - pismo (...) w S. (k. 22, 25),
 - wydruk z rejestru interwencji (k. 26-27),
 - protokół zatrzymania osoby (k. 58).

Oskarżony S. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że w okresie poprzedzającym zdarzenie objęte aktem oskarżenia był wybuch gazu, ale nie zrobił tego specjalnie, natomiast w dn. 19.09.2014r. nie groził pokrzywdzonym, a jedynie po spornej wymianie zdań dotyczącej korzystania z piwnicy powiedział: "ciebie wysadzi Pan Bóg" (k. 86), "Pan Bóg pokaże" (k. 88).

Sąd uznał stanowisko oskarżonego za niewiarygodne częściowo za wyjątkiem wyjaśnień potwierdzających istnienie konfliktu pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi, abstrahując od przyczyny tego konfliktu. Natomiast negowanie groźby karalnej stanowi jedynie przyjętą linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej, bowiem pozostaje w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym o charakterze obciążającym, a w szczególności zeznaniami funkcjonariuszy Policji.

Przesłuchani w charakterze świadków pokrzywdzeni M. i P. małżonkowie O. szczegółowo opisali zarówno całokształt sytuacji domowej, jak też zdarzenie, w czasie którego doszło do wybuchu gazu oraz zdarzenie zaistniałe w dn. 19.09.2014r. będące przedmiotem sprawy.

Funkcjonariusze Policji A. P. i M. W. przedstawili czynności służbowe w ramach interwencji, którą potwierdza również wydruk z rejestru interwencji.

Zeznania wszystkich świadków tworzą spójną, logiczną całość, uzupełniają się wzajemnie, w związku z czym zostały uznane za wiarygodne. Podkreślić należy, że wszyscy świadkowie w sposób jednoznaczny wykluczyli, aby wypowiedź oskarżonego zawierała nawiązanie do Boga, była to jednoznaczna groźba, że to oskarżony wysadzi dom, a nie Pan Bóg pokaże. Funkcjonariusze Policji nie są osobiście zainteresowani rozstrzygnięciem sprawy, są świadkami obiektywnymi, nie ma podstaw do zarzucania tym świadkom stronnictwa. Najczęściej w obecności funkcjonariuszy Policji obywatele starają się zachowywać poprawnie, chociażby z wyrachowania i ostrożności. Skoro oskarżony zachowywał się agresywnie i wypowiedział groźbę w obecności funkcjonariuszy Policji, to tym bardziej mógł zachowywać się w sposób odbiegający od ogólnie przyjętych norm, gdy był jedynie z domownikami pod nieobecność postronnych świadków.

Zebrany materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości co do winy oskarżonego oraz okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu.

Zgodnie z art. 190 § 1 kk kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do 2 lat.

Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona określone w powyższym przepisie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego i innych sądów ugruntował się pogląd, że dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 kk nie ma znaczenia ani to, czy sprawca ma rzeczywiście zamiar wykonać groźbę, ani to, czy istnieje obiektywna możliwość jej realizacji, ani nawet to, w jakim celu sprawca grozi ofierze (teza nr 10 w komentarzu do art. 190 kk pod red. N. Kłaczyńskiej, LEX).

Dla bytu przestępstwa groźby karalnej wystarczy, aby z punktu widzenia pokrzywdzonego, w subiektywnym jego odczuciu, groźba ta wywoływała przekonanie, że jest poważna oraz, że może zostać spełniona (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dn. 20.08.2009r. w sprawie II AKa 123/09, LEX nr 553860).

Stopień obawy u adresata groźby, równoznaczny z zaistnieniem znamienia skutku przestępstwa określonego w art. 190 § 1 kk, jest niższy od przekonania o pewności zrealizowania zapowiedzianej groźby. Zostaje on osiągnięty wtedy, gdy zagrożony przewiduje, że groźba może się urzeczywistnić, a więc że nastąpienie zapowiadanego zdarzenia jest realne (wyrok Sądu Najwyższego z dn. 24.06.2013r. w sprawie V KK 94/13, LEX nr 1374867).

Dotychczasowe zachowanie oskarżonego, skłonność do nadużywania alkoholu oraz uzasadnione przekonanie, że z uwagi na wiek jest już u schyłku życia, w związku z czym niezasadnie może czuć się bezkarny i może nawet sam wysadzić się z domem nie zważając na innych, mają istotny wpływ na poczucie zagrożenia pokrzywdzonych, zwłaszcza że zamieszkują z małoletnimi dziećmi.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał oskarżonego S. B. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia i za to na podst. art. 190 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podst. art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności Sąd warunkowo zawiesił na okres próby 5 lat, oddając go na ten czas pod dozór kuratora sądowego.

Na podst. art. 72 § 1 pkt 5 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu w okresie próby.

Mając do wyboru rodzaj kary Sąd nie orzekł kary grzywny z uwagi na sytuację materialną oskarżonego zgodnie z art. 58 § 2 kk oraz nie orzekł kary ograniczenia wolności z uwagi na wiek i stan zdrowia oskarżonego.

Oskarżony był dotychczas karany za przestępstwa z art. 290 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk, art. 178a § 1 kk, art. 178a § 2 kk, art. 244 kk, art. 190 § 1 kk (k. 61) i wykroczenie z art. 87 § 2 kw (k. 71), przy czym czyn będący przedmiotem niniejszej sprawy popełnił po upływie ok. 8 miesięcy od rozpoczęcia okresu próby w sprawie I K 583/13, w której został skazany za czyn z art. 190 § 1 kk popełniony na szkodę P. O. (k. 33). Dotychczasowa karalność stanowi zatem okoliczność obciążającą. Mimo to jednak, mając na uwadze dojrzały wiek oskarżonego, stan zdrowia oskarżonego i jego żony, skłonność do nadużywania alkoholu oraz dążenie pokrzywdzonych do spokoju a nie osadzenia oskarżonego, Sąd przyjął, że zachodzi pozytywna prognoza, tj. przekonanie, że pomimo niewykonania kary oskarżony nie naruszy ponownie porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Wyznaczony okres próby w maksymalnym wymiarze w połączeniu z dozorem kuratora i obowiązkiem powstrzymywania się od nadużywania alkoholu zmotywuje oskarżonego do należytego poszanowania norm prawnych. Podkreślić należy, że Sąd dał również oskarżonemu szansę odraczając do dn. 11.03.2015r. wykonanie kary pozbawienia wolności w sprawie II K 229/13 (k. 70) i jedynie od oskarżonego zależy, czy wykorzysta wyrozumiałość wymiaru sprawiedliwości.

Orzeczonej karze jest adekwatna do okoliczności czynu, stopnia jego społecznej szkodliwości oraz w wystarczającym stopniu spełni cele kary w zakresie społecznego oddziaływania i cele zapobiegawczo - wychowawcze względem sprawcy.

W przedmiocie wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu orzeczono na podst. art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 2 ust. 3 w zw. z § 14 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348 z późn. zm).

Na podst. art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy z dn. 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983r.49.223 z późn. zm.) Sąd zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, ponieważ oskarżony utrzymuje się z emerytury w niewielkiej wysokości (k. 74).